

Tajani, Juncker i l'esberlament d'Europa

written by Josep Maria Loste Romero | 19 de febrer de 2019

La censura a la conferència de Puigdemont i Torra al Parlament Europeu ens demostra que Catalunya encara és un país, una nació sense estat, una mica adolescent pel que fa a temes de diplomàcia i política exterior; entre tots hem de fer un esforç suplementari per tal que ens escoltin, més i millor, arreu d'Europa i el món. Ja sabem que la diplomàcia espanyola és destructiva i prepotent, però Catalunya, si vol ser un estat sobirà dintre de les interdependències Europees ha d'enfortir-se molt més i conrear més diplomàtics amateurs i professionals. Per aquesta raó és tan important que els catalans sapiguem el màxim nombre de llengües estrangeres possibles. En aquest sentit caldria fer cartes de protesta al Sr. Tajani, que és el president del Parlament Europeu.

El Sr. Tajani, del grup popular del PE, és un jacobinista i reaccionari que fa el que li mana el cap del grup del PP al PE, el Sr. Gonzalez Pons. De fet, les polítiques de Tajani i també les del president de la Comissió Europea, Jean Claude Juncker, estan provocant un veritable esberlament de la UE. De fet, la crisi del Brexit és en gran part producte de les polítiques irresponsables dels dirigents de Brussel·les dels darrers deu anys. L'augment de l'euroescepticisme i el neofeixisme al Vell Continent és una conseqüència de les polítiques encarcarades, dogmàtiques, injustes i profundament ultrajacobines. De fet, en aquest episodi de no permetre, per part del president del PE, Antonio Tajani, la conferència dels presidents Torra i Puigdemont, com a mínim una vicepresidenta finlandesa del Parlament Europeu s'ha posicionat molt en contra de les polítiques arbitràries, restrictives i reaccionàries de l'actual president del Parlament Europeu. No hi ha dubte que la UE, si no vol desintegrar-se i desaparèixer en una Europa caòtica i amb alts índex de pobresa, desigualtat

social i repressió contra la diversitat lingüística i cultural, encapçalada per uns polítics febles i poca-soltes, que no són líders de res, excepte de la corrupció. Cal tornar urgentment als orígens, a les arrels dels fundadors de l'Europa unida, dintre de la diversitat i la democràcia avançada, una Europa que va estar molt ben representada per personatges històrics com Jean Monnet, Konrak Adenauer, Robert Schumann i molts altres.

En síntesi, ara ha arribat l'hora que els catalans fem política de debò i exercim de diplomàtics. Ara és l'hora del civisme, la fermesa, la diplomàcia catalana reforçada i sobretot que no deixem de ser europeistes de debò, malgrat la mala imatge que provoquen aquests representats actuals de la UE al servei de la plutocràcia i els estats semiimperials i decadents, que ja -per si sols- no tenen cap pes ni representen res en l'àmbit mundial.